

ПРАВИЛНИК за прилагане на Закона за военната полиция

Приет с ПМС № 111 от 12.06.2017 г., обн., ДВ, бр. 48 от 16.06.2017 г., в сила от 16.06.2017 г., изм., бр. 13 от 16.02.2021 г., в сила от 16.02.2021 г., бр. 70 от 24.08.2021 г., в сила от 1.09.2021 г.

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С правилника се уреждат:

1. структурата и организацията на дейността на Служба "Военна полиция", наричана по-нататък "Службата";
2. условията и редът за упражняване правомощията на органите на Службата;
3. специфичните условия и ред за назначаване на длъжност, преназначаването и повишаването във военно звание и преминаването и изпълнението на военната служба и държавната служба в Службата;
4. провеждането на началната военна подготовка и специализираната военнополицейска подготовка;
5. осъществяването на методическото ръководство и контрол върху дейността на военнополицейските формирования в Българската армия и взаимодействието на Службата с тях;
6. изискванията към оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица.

Чл. 2. Службата е специализирана служба за обществен ред, която осъществява дейности по поддържането на реда и сигурността в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, както и в едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната в предвидени от Закона за военната полиция случаи.

Чл. 3. Службата е структура на пряко подчинение на министъра на отбраната – юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София, а нейният директор е второстепенен разпоредител с бюджет към министъра на отбраната.

Чл. 4. Върху дейността на Службата се упражнява контрол от министъра на отбраната и другите предвидени в Конституцията на Република България и законите органи.

Глава втора

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДЕЙНОСТТА НА СЛУЖБА "ВОЕННА ПОЛИЦИЯ"

Раздел I

Организация и ръководство на Служба "Военна полиция"

Чл. 5. (1) Службата е организирана в следните структури: Ръководство в град София, регионални служби "Военна полиция" със седалища в градовете: София, Пловдив, Сливен, Варна и Плевен, и Център по логистика и подготовка в гр. София.

(2) Ръководството на Службата е организирано в структурни звена, които може да са дирекции, отдели и сектори.

(3) Регионалните служби "Военна полиция" и Центърът по логистика и подготовка са организирани в структурни звена, които са отдели и сектори. В отделите и секторите могат да се създават и други структурни звена.

(4) В регионалните служби "Военна полиция" могат да се създават териториални звена в съответната зона за отговорност по чл. 9, ал. 2.

Чл. 6. (1) Службата се ръководи и представлява от директор, който е пряк началник на целия личен състав на Службата.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 13 от 2021 г., в сила от 16.02.2021 г.) За директор на Службата се назначава военнослужещ, който притежава не по-малко от 10-годишен професионален опит в системата за защита на националната сигурност или въоръжените сили и отговаря на останалите изисквания за заемане на длъжността, определени съгласно действащото законодателство, утвърдените от министъра на отбраната длъжностни разписания и длъжностната характеристика.

(3) Директорът на Службата е непосредствено подчинен на министъра на отбраната.

(4) Министърът на отбраната разрешава ползването на отпуск на директора на Службата.

Чл. 7. (1) Директорът на Службата:

1. ръководи, организира, координира, контролира и отговаря за цялостната дейност на Службата;

2. ръководи участието на Службата в провеждането на държавната политика в областта на международното военно сътрудничество и интеграцията в областта на реда и сигурността и ръководи сътрудничеството и взаимодействието със съответните служби на други държави и на международни органи и организации;

3. определя основните функции и задачи на регионалните служби "Военна полиция", на Центъра по логистика и подготовка и на структурни звена в Ръководството на Службата и утвърждава основните функции и задачи на структурните звена по чл. 5, ал. 3;

4. упражнява правомощията на орган по назначаването по смисъла на Закона за държавния служител;

5. упражнява правомощията на работодател по Кодекса на труда, като сключва, изменя и прекратява трудови договори с цивилни служители по трудово правоотношение, лично или чрез оправомощени от него длъжностни лица;
6. командирова в страната военнослужещите и цивилните служители от Службата съгласно Наредбата за командировките в страната;
7. разпорежда се с бюджета на Службата в рамките на предоставените му правомощия и контролира разходването на финансовите средства;
8. организира, ръководи и отговаря за спазването на финансовата, бюджетната и щатната дисциплина;
9. управлява и отговаря за информационната дейност на Службата;
10. организира и ръководи взаимодействието на Службата със службите за сигурност и службите за обществен ред, органите на държавна власт и местно самоуправление, с юридически лица, неправителствени организации и физически лица;
11. организира и ръководи осъществяването на кадровата политика в Службата;
12. издава заповеди за подготовка и/или обучение на служители от личния състав на Службата, като това може да е с откъсване от изпълнение на служебните задължения;
13. може временно да отстранява служители от длъжност в случаите, предвидени в закон или в друг нормативен акт;
14. отговаря за предоставената на Службата държавна собственост, организира управлението и ползването ѝ;
15. ръководи, организира и контролира административнонаказателната дейност;
16. определя работното време в Службата;
17. изпълнява и други функции и задачи, възложени му със закон, с акт на Министерския съвет или с акт на министъра на отбраната.

(2) Директорът на Службата определя организационните връзки и правила за

взаимоотношенията между структурите по чл. 5, ал. 1 и между структурните звена от Ръководството на Службата и от останалите структури по съответните направления на дейност.

(3) Директорът на Службата може да делегира правомощия, както и да възлага функции и задачи на длъжностните лица по чл. 10, ал. 2 и чл. 12, ал. 1 съобразно действащата нормативна уредба.

Чл. 8. (1) При изпълнение на своите функции и правомощия директорът на Службата се подпомага от двама заместник-директори, които са му непосредствено подчинени.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 13 от 2021 г., в сила от 16.02.2021 г.) За заместник-директори на Службата могат да се назначават лица, които притежават не по-малко от 8-годишен професионален опит в системата за защита на националната сигурност или въоръжените сили и отговарят на останалите изисквания за заемане на длъжността, определени съгласно действащото законодателство, утвърдените от министъра на отбраната длъжностни разписания и длъжностната характеристика.

(3) Заместник-директорите по ал. 1 са преки началници на съответните служители от Службата съобразно определените им функции и правомощия.

(4) При изпълнение на правомощията си заместник-директорите могат да издават актовете по чл. 20, ал. 5 от Закона за военната полиция, като ги съобразяват с актовете, издадени от директора на Службата, и му докладват за издадените от тях актове.

Чл. 9. (1) Регионалните служби "Военна полиция", които са териториални структури на Службата, осъществяват изпълнението на дейността на Службата в зоната им на отговорност. Изпълнението на задачи от определени служители извън зоната на отговорност може да става по заповед/разпореждане на директора на Службата или на заместник-директорите на Службата съобразно определените им функции и правомощия.

(2) Зоните на отговорност на регионалните служби "Военна полиция" се определят със заповед на министъра на отбраната по предложение на директора на Службата.

Чл. 10. (1) Центърът по логистика и подготовка е структура, която осъществява централизираното логистично осигуряване на Службата. Към Центъра по логистика и подготовка е Учебният център на Службата.

(2) Центърът по логистика и подготовка се ръководи от директор, който е пряк началник на личния състав от тази структура. Директорът се подпомага от заместник-директор.

Чл. 11. В Учебния център на Службата се осъществява началната военна подготовка и специализираната военнополицейска подготовка по ред, определен от директора на Службата.

Чл. 12. (1) Регионалните служби "Военна полиция" се ръководят от директори, които са преки началници на личния състав от тези структури.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 13 от 2021 г., в сила от 16.02.2021 г.) За директори по ал. 1 се назначават лица,

които притежават не по-малко от 8-годишен професионален опит в системата за защита на националната сигурност или въоръжените сили и отговарят на останалите изисквания за заемане на длъжността, определени съгласно действащото законодателство, утвърдените от министъра на отбраната длъжностни разписания и длъжностната характеристика.

(3) Директорите по ал. 1 се подпомагат от заместник-директори.

Чл. 13. (1) Длъжностните лица по чл. 10, ал. 2 и чл. 12, ал. 1 осъществяват пряко ръководство на подчинените им структурни звена, като:

1. ръководят, организират, координират, контролират и отговарят за цялостната дейност на съответните структури;

2. определят основните функции и задачи на подчинените им структурни звена по чл. 5, ал. 3 и ги представят на директора на Службата за утвърждаване;

3. определят функциите на заместниците си;

4. взаимодействат с други ведомства, органи и лица в кръга на своята и тяхната компетентност по реда на чл. 25 и 26 от Закона за военната полиция;

5. правят предложения за назначаване и преназначаване, както и за повишаването в длъжност и/или в звание на личния състав;

6. правят предложения за повишаване на квалификацията на личния състав;

7. сключват, изменят и прекратяват трудови договори с цивилни служители по трудово правоотношение, ако бъдат оправомощени за това от директора на Службата по реда на чл. 107а, ал. 7 от Кодекса на труда;

8. контролират работата на личния състав в подчинената им структура;

9. могат да командирова подчинените им военнослужещи и цивилни служители;

10. отговарят за спазването на финансовата, бюджетната и щатната дисциплина, като създават необходимата за това организация;

11. отговарят за стопанисването на ползваните от подчинените им структури обекти, имоти и вещи – държавна собственост, като поддържането на същите се осъществява по ред, определен от директора на Службата;

12. изпълняват и други функции и задачи, възложени им с акт на министъра на отбраната или на директора на Службата;

13. отчитат се пред директора на Службата по направления на дейности на ръководените от тях структури.

(2) Длъжностните лица по ал. 1 в изпълнение на правомощията си издават заповеди, разпореждания и указания.

Раздел II

Управление на дейността на Служба "Военна полиция"

Чл. 14. Съвещателни органи на директора на Службата за управление на дейността са:

1. Директорски съвет;

2. Комисия за управление на материално-ресурсното осигуряване;

3. Комисия за управление на човешките ресурси.

Чл. 15. (1) Директорският съвет подпомага директора на Службата при вземане на решения в процесите на управление на дейността на Службата, свързани със:

1. създаване и промяна на правната уредба;

2. формулиране на целите, необходимите способности и направленията за развитие;

3. определяне/промяна на организационната структура;

4. други важни общи въпроси за Службата.

(2) Директорският съвет се ръководи от директора на Службата и включва заместник-директорите на Службата, директорите на регионалните служби "Военна полиция" и на Центъра по логистика и подготовка, както и други длъжностни лица съгласно заповедта по ал. 3.

(3) Съставът и правилата за работа на Директорския съвет се определят със заповед на директора на Службата.

(4) За заседанията на Директорския съвет се съставят протоколи.

Чл. 16. (1) Комисията за управление на материално-ресурсното осигуряване подпомага директора на Службата при вземане на решения в процесите на управление на материално-ресурсното осигуряване и интегриране на ресурсите, включително по линия на международното сътрудничество и проекти.

(2) Комисията по ал. 1 се ръководи от заместник-директор на Службата.

(3) Съставът, правилата за работа на комисията по ал. 1 и конкретните ѝ функции се определят със заповед на директора на Службата.

Чл. 17. (1) Комисията за управление на човешките ресурси подпомага директора на Службата при вземане на решения в процесите по управлението на човешките ресурси, назначаването и служебното развитие на служителите.

(2) Комисията по ал. 1 се ръководи от заместник-директор на Службата.

(3) Съставът, правилата за работа на комисията по ал. 1 и конкретните ѝ функции се определят със заповед на директора на Службата.

Чл. 18. За всяко свое заседание комисииите по чл. 16 и 17 изготвят протокол, който се представя на директора на Службата.

Чл. 19. Ръководителите на структурните звена в Ръководството на Службата, в регионалните служби "Военна полиция" и в Центъра по логистика и подготовка организират, ръководят и контролират дейността на подчинените им структурни звена и служители, осигуряват и отговарят за изпълнението на възложените им задачи.

Чл. 20. (1) Ръководителите на структурните звена в Ръководството на Службата съобразно определените основни функции, задачи и дейности на подчинените им структурни звена подпомагат директора на Службата, както и заместник-директорите на Службата съобразно определените им функции и правомощия.

(2) Ръководителите на структурните звена в Ръководството на Службата съобразно определените основни функции, задачи и дейности осъществяват методическо ръководство, помощ и контрол над съответната дейност в регионалните служби "Военна полиция" и в Центъра по логистика и подготовка при отчитане на определените организационни връзки и правила по чл. 7, ал. 2.

Раздел III

Финансови контролори, служител по сигурността на информацията и звено за вътрешна сигурност

Чл. 21. (1) Финансовите контролори са в структурно звено "Финансов контрол и проверки", което е непосредствено подчинено на директора на Службата.

(2) Финансовите контролори по ал. 1 осъществяват предварителен контрол за законосъобразност съгласно Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор. Те

извършват необходимите проверки и изразяват мнение за законосъобразност по отношение на финансовата дейност на Службата.

(3) В регионалните служби "Военна полиция" и в Центъра по логистика и подготовка могат да се определят длъжностни лица с подходящо образование и професионален опит, които да осъществяват функции по ал. 2. Структурното звено по ал. 1 осъществява методическо ръководство и контрол на дейността им.

(4) Директорът на Службата със своя заповед определя вътрешни правила за дейността на служителите по ал. 2 и 3.

Чл. 22. (1) Служителят по сигурността на информацията е непосредствено подчинен на директора на Службата и изпълнява задачите, произтичащи от Закона за защита на класифицираната информация и подзаконовата уредба, свързана с прилагането му.

(2) Служителят по сигурността на информацията е и ръководител на структурното (административното) звено по сигурността на информацията.

Чл. 23. Структурното звено за вътрешна сигурност е непосредствено подчинено на директора на Службата и осъществява дейности по превенция, предотвратяване, пресичане и разкриване на престъпления (правонарушения), извършени от служители на Службата.

Раздел IV

Условия и ред за упражняване на правомощията на органите на Службата

Чл. 24. (1) Оперативно-издирвателната дейност се осъществява от органи на Службата, чиито функции и задачи са свързани с предотвратяване и разкриване на престъпления, от структурното звено за вътрешна сигурност, както и от определени с изрична заповед на директора на Службата служители.

(2) Дейността по ал. 1 се извършва при спазване на Конституцията и законите, зачитане на правата и свободите на гражданите и тяхното достойнство и прилагане на принципа на конспиративност при съчетаване на специфични способности и средства.

(3) Органите на Службата, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, издават разпореждания в рамките на своята компетентност.

(4) Командирите/началниците от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, Българската армия и едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната, са длъжни да оказват съдействие на органите по ал. 1, като при необходимост им предоставят достъп до служебни помещения, райони, документация и друго имущество.

(5) Командирите/началниците от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, Българската армия и едноличните търговски дружества с

държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната, при необходимост предоставят служебни помещения в района на обектите за ползване от органите по ал. 1.

(6) Оперативно-издирвателната дейност се осъществява при условия и по ред, определени с действащата нормативна уредба, а редът за документирането ѝ се определя със заповед на директора на Службата.

Чл. 25. (1) Издирвателната дейност по чл. 4, ал. 3 от Закона за военната полиция се осъществява чрез комплекс от издирвателни, научно-технически, информационно-справочни и други мероприятия за установяване местонахождението на лица и вещи, самостоятелно и/или в пряко взаимодействие с органите на Министерството на вътрешните работи, съгласно действащото законодателство и инструкцията по чл. 26, ал. 2 от Закона за военната полиция.

(2) При необходимост във връзка с издирвателната дейност може:

1. да се предприемат действия за започване на общодържавно или международно издирване – съгласно действащото законодателство;

2. да се предоставя и публикува информация в средствата за масово осведомяване.

Чл. 26. (1) Антитерористичната дейност по чл. 5 от Закона за военната полиция се осъществява съгласно действащата нормативна уредба и приетите планове за противодействие на тероризма. Директорът на Службата със своя заповед определя условията и реда за осъществяването на антитерористичната подготовка в Службата.

(2) Антитерористичните звена от Службата се подготвят и изпълняват задачи по:

1. предотвратяване и пресичане на непосредствено предстоящи или започнали терористични актове;

2. защита на стратегически обекти;

3. пресичане на особено опасни престъпления от общ характер, при които се оказва или може да се предположи оказване на въоръжена съпротива, както и задържане на извършителите им.

(3) За изпълнение на дейностите по ал. 2 служителите могат:

1. да участват при провеждането на специализирани операции;

2. да организират и да осъществяват охрана (участват в охраната) на ръководни длъжностни лица по

чл. 7, ал. 4 от Закона за военната полиция;

3. да използват специални защитни средства, гарантиращи тяхната сигурност и неразкриващи самоличността им.

(4) Използването на структурните звена по ал. 2 става съгласно плановете за противодействие на тероризма или се разрешава с писмена заповед на директора на Службата за всеки отделен случай.

(5) В неотложни случаи използването по ал. 4 може да се разпорежи устно от директора на Службата, като в тези случаи писмената заповед се издава при първа възможност.

Чл. 27. (1) При извършване на дейността по разследване по реда на Наказателно-процесуалния кодекс по конкретно досъдебно производство военните разследващи полицаи са независими от своите преки началници.

(2) Директорът на Службата чрез ръководителите на структурни звена в Ръководството на Службата осъществява методическо ръководство на дейността по разследването, както и контрол на изпълнение на писмените указания на прокурора и спазване на процесуалните срокове в регионалните служби "Военна полиция".

Чл. 28. (1) Съобщение или сигнал по чл. 6, ал. 2 от Закона за военната полиция е всяка получена информация, независимо от формата ѝ и начина на предоставяне, която съдържа данни за престъпление от общ характер, които не са достатъчни за образуване на досъдебно производство по Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) За сигнал може да се приеме и информация от средствата за масово осведомяване, която съдържа конкретни данни за факти и деяния, сочещи за евентуално извършено престъпление.

(3) За получаване на сигнали и съобщения по ал. 1 в Службата се поддържа денонощно и автоматизирана телефонна линия ("горещ телефон").

(4) Когато съобщението или сигналът не е от компетентността на Службата, той се изпраща по компетентност, като за това писмено се уведомява лицето, което го е подало.

(5) Когато съобщението или сигналът са постъпили при служител, изпълняващ задачи в състава на операции или мисии извън територията на страната, той ги докладва на директора на Службата или на определено от него длъжностно лице.

(6) Не се извършват проверки по съобщения или сигнали от анонимни източници, освен ако в тях се съдържат конкретни данни за факти и деяния, сочещи за евентуално извършено престъпление.

(7) Редът и организацията на работата по постъпили съобщения и сигнали по ал. 1 се

определят със заповед на директора на Службата.

Чл. 29. (1) Полицейска регистрация по чл. 6, ал. 4 от Закона за военната полиция се извършва на лица по чл. 396 от Наказателно-процесуалния кодекс, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер.

(2) Военните разследващи полицаи от службата предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията. Когато привлечането като обвиняем е извършено от военен прокурор или от военен следовател, същият може да изиска от съответната регионална служба "Военна полиция" извършването на полицейска регистрация, като осигурява явяването на обвиняемия и предоставя необходимите данни за това.

(3) За целите на полицейската регистрация органите на Службата:

1. събират за лицата личните им данни, посочени в чл. 18 от Закона за българските лични документи;

2. дактилоскопират и фотографират лицата;

3. изземват образци за ДНК профил на лицата.

(4) За извършване на действията по ал. 3, т. 1 съгласието на лицето не се изисква.

(5) При отказ на лицето действията по полицейската регистрация с изключение на събирането на личните му данни, посочени в чл. 18 от Закона за българските лични документи, се извършват принудително с разрешение на съдия от първоинстанционния военен съд, на който е подсъдно престъплението от общ характер, за което е привлечено като обвиняем. Искането до съда се подготвя и изпраща от военния разследващ полицаи.

(6) Данните за лицата и материали по ал. 3 се изпращат и на Министерството на вътрешните работи.

(7) Когато лице е подало искане за снемане на полицейска регистрация, същото се уведомява за снемането или за отказа от структурата, извършила регистрацията.

(8) Редът и организацията на работата при извършване и снемане на полицейска регистрация се определят със заповед на директора на Службата.

Чл. 30. (1) Служителите от Службата, които извършват експертна и експертнокриминалистическа дейност според притежаваните от тях специални знания и умения в съответната област на науката, изкуството или техниката, могат:

1. да изготвят експертизи по реда на Наказателно-процесуалния кодекс;

2. да изготвят експертни справки и експертни становища за нуждите и дейностите по чл. 2, ал. 2 от Закона за военната полиция;

3. да изготвят експертизи, експертни справки и експертни становища по искане или при възлагане от други ведомства или органи при наличие на такава възможност;

4. да участват в действия по разкриване и разследване на престъпления.

(2) Служителите по ал. 1 изготвят посочените документи и извършват съответните дейности само на базата на своите знания и умения и съобразно наличните обективни факти, обстоятелства и материали.

(3) За направените разходи за труд, консумативи и режимни разноски при изготвяне на експертиза, експертна справка или становище се предоставя сметка по образец – приложение към заповедта по чл. 6а, ал. 3 от Закона за военната полиция.

Чл. 31. (1) Охраната, осъществявана от Службата, е съвкупност от действия и мерки за предотвратяване, пресичане, защита от противозаконни посегателства и осигуряване на физическата сигурност на лица, обекти и мероприятия по чл. 7, ал. 1 от Закона за военната полиция, включително на обектите и мероприятията на Службата.

(2) Охраната по ал. 1 се възлага със заповед/разпореждане на министъра на отбраната.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 70 от 2021 г., в сила от 1.09.2021 г.) Охраната може да се извършва и по заповед/разпореждане на директора на Службата или на оправомощено от него длъжностно лице въз основа на писмени искания, които се подават чрез съответния пряк началник/ръководител – постоянния секретар на отбраната или началника на отбраната, командирите на структурите по чл. 60д, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България или ръководителите на структури на пряко подчинение на министъра на отбраната. Срокът за получаването на исканията в Службата е не по-кратък от 48 часа преди началото на съответното мероприятие, като може да е по-кратък по изключение, при възникване на непредвидени (извънредни) обстоятелства.

(4) Въз основа на исканията по ал. 3 се издава писмена заповед/разпореждане след преценка на необходимостта от охрана и при наличие на необходимите за това ресурси на Службата.

(5) Охрана по смисъла на ал. 1 се осъществява и за нуждите на Службата.

Чл. 32. (1) Охраната се осъществява чрез наряди, патрули, кордони, контролно-пропускателни пунктове, заслони, постове и ескорт, осигуряване на периметър, системи за физическа защита и други способности.

(2) За нуждите на охраната при необходимост могат да се използват и специални защитни средства, гарантиращи сигурността на охранителния състав, преносими заграждения, озвучителни технически средства, видео- и фототехника, металотърсачи, средства за откриване на взривни вещества, специализирани автомобили, технически средства за блокиране на електронни съобщителни услуги, средства за блокиране на радиоуправляеми апарати и други специални средства.

(3) При организиране и изпълнение на охраната се извършва:

1. оценка на обстановката;

2. поставяне на задачи, свързани с подготовката за изпълнение на дейността;

3. организиране на осигуряването и взаимодействието;

4. изготвяне на план и схеми;

5. подготовка, инструктаж и определяне тактиката на действие на личния състав, включително при инциденти;

6. организиране управлението на охраната;

7. контрол по изпълнението и оказване на помощ;

8. отчет и анализ на резултатите от дейността.

(4) Дейностите по ал. 3 се осъществяват и при извършване на ескорт.

Чл. 33. (1) Контролът на охраната по чл. 7, ал. 2 от Закона за военната полиция се осъществява чрез охранително обследване, проверки или други дейности за установяване на фактическото състояние на охраната, осигуреното чрез нея или необходимо ниво на сигурност, защитеност и надеждност и набелязване на мерки и препоръки за осигуряването или за подобряването му.

(2) Дейностите по ал. 1 се извършват по заповед на министъра на отбраната или по заповед/разпореждане на директора на Службата, или на определени от него длъжностни лица.

(3) При извършване на охранително обследване се извършва цялостно проучване на

съответния обект с оглед на осигуряване на физическата защита, системите за видеонаблюдение и сигнално-охранителната техника, надеждност на охраната и набелязване на мерки за предотвратяване на престъпления и правонарушения, като се установява:

1. видът на обекта и степента на неговата режимност;
2. видът и състоянието на прилежащите територии, инфраструктура, сгради и населени места;
3. начинът, по който е организирана охраната на обекта, осигуреността със сили и средства;
4. текущото състояние на организираната физическа охрана – огради, осветление, укрепване и ограничаване на достъпа до сгради и райони, наличие и функциониране на сигнално-охранителна техника и други;
5. организацията на пропускателния режим;
6. състоянието на пожарната безопасност;
7. други особености на обследвания обект и организацията на охраната му, като се оценява изграждането на системи от мерки за предотвратяване на терористични актове.

(4) За извършено охранително обследване по ал. 3 се изготвя протокол, в който се описват установените факти и обстоятелства, направените изводи и оценки, както и предписания. По разпореждане на директора на Службата или на определено от него длъжностно лице екземпляр от протокола се предоставя на съответния командир (началник, ръководител), който в срок един месец от получаването му взема необходимите мерки за осигуряване или за подобряване на охраната и уведомява Службата.

(5) За извършените проверки по ал. 1 се изготвя доклад до директора на Службата или до определени от него длъжностни лица, в който се описват времето и мястото на проверката, обектът, чиято охрана е проверена, присъствалите длъжностни лица, установеното фактическо състояние на охраната, както и предложения за подобряването или за осигуряването ѝ.

(6) За установени нарушения по Закона за частната охранителна дейност се уведомяват компетентните органи на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 34. (1) Информационната дейност по чл. 8 от Закона за военната полиция се извършва с цел:

1. осигуряване на информационните потребности на Службата;

2. предоставяне информация на министъра на отбраната за състоянието на реда и сигурността във и на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия и рисковете за тях, както и в предвидените в закона случаи за едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната;

3. предоставяне на информация на органи на държавната власт и държавното управление, на началника на отбраната, както и на командири и началници на военни формирования, на други структури от въоръжените сили или на други държавни органи, организации и лица съобразно действащата нормативна уредба;

4. предоставяне на информация на други служби за сигурност и служби за обществен ред съобразно компетентността им;

5. предоставяне на информация на чуждестранни или международни органи или служби съгласно сключените международни договори.

(2) Информационната дейност на Службата включва:

1. придобиване, анализиране и систематизиране на информация от значение за реда и сигурността в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, както и свързана с определените функции и задачи по отношение на едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които министърът на отбраната упражнява правата на държавата;

2. информационно-аналитична и прогностична дейност чрез изготвяне на оценки за състоянието на реда и сигурността в Министерството на отбраната, структурите на подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

3. изготвяне на информационни материали от справочен и аналитичен характер и предоставянето им на други държавни органи чрез министъра на отбраната.

(3) Информационната дейност се основава на информацията:

1. отразена или подлежаща на отразяване в информационни носители и фондове/регистри на Службата;

2. отразена в информационни носители и фондове на държавни органи, организации, получена от юридически лица и граждани, както и от служби на чужди държави, с които Република България има подписани спогодби за сътрудничество.

(4) Забранява се събирането на информация за лица единствено по: расов признак или етнически произход; политически, религиозни и философски убеждения; членство в политически партии, организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели; здравословен признак или сексуален живот.

(5) От информационните регистри може да се извършва обмен на данни с информационни фондове на другите служби за сигурност и служби за обществен ред, органите на съдебната власт и с други държавни органи.

(6) Директорът на Службата определя реда за създаване, експлоатиране и контрол на информационните фондове/регистри в Службата, включително тези, в които се съхраняват и обработват лични данни, и правилата за сигурност при обработката, съхранението и архивирането на информацията и данните в тях.

(7) Заличаването на лични данни се извършва със заповед на директора на Службата по мотивирано предложение на ръководителя на структурното звено, в което се обработват данните, за всеки отделен случай.

Чл. 35. (1) Противопожарният контрол по чл. 9 от Закона за военната полиция се осъществява от органите за противопожарен контрол на Службата.

(2) Противопожарният контрол се осъществява чрез извършване на следните видове проверки:

1. комплексни проверки – за установяване съответствието на обектите със строително-техническите правила и норми за пожарна безопасност;

2. контролни (инцидентни) проверки – за осъществяване на контрол за спазване на правилата и нормите за пожарна безопасност на обектите в експлоатация, както и за изпълнение на писмени разпореждания;

3. тематични проверки – по отделни направления, свързани с пожарната безопасност;

4. проверки по сигнали, свързани с нарушения на правилата и нормите за пожарна безопасност;

5. проверки за издаване на сертификат, становище или друг документ за удостоверяване съответствието на обектите с правилата и нормите за пожарна безопасност – след отправено до Службата или до регионална служба "Военна полиция" писмено искане на заинтересована страна.

(3) За резултатите от проверките се съставя съответният документ, екземпляр от който се предоставя (изпраща) на ръководителя, командира, началника, ползвателя на проверявания обект.

(4) За изготвяне на документ по ал. 2, т. 5 органите за противопожарен контрол могат да изискват допълнително документи, сведения и информация, необходими за издаване на искания документ. Заинтересованата страна, отправила искане за издаване на документ, осигурява присъствието на свои специалисти при извършване на проверките и необходимата строително-техническа, технологична и друга документация.

(5) Издаването на писмени разпореждания, сигнални писма или сертификати за съответствие с изискванията на пожарна безопасност във връзка с дейността по чл. 9 от Закона за военната полиция се извършва от директора на Службата или от оправомощен от него директор на регионална служба "Военна полиция" за съответната зона на отговорност въз основа на доклад или протокол, изготвен от органите за противопожарен контрол в Службата, след извършена от тях проверка.

(6) Издаването на становища за съответствие с правилата и нормите за пожарна безопасност на инвестиционни проекти се осъществява чрез съгласуване на проектите от органите за противопожарен контрол в Службата и/или участието им в експертни съвети, а издаването на становища за съответствие с правилата и нормите за пожарна безопасност на строежи във връзка с въвеждането им в експлоатация се осъществява чрез контрол по време на строителството и/или чрез участие на тези органи в държавни приемателни комисии.

Чл. 36. Задълженията си по чл. 9, ал. 3 от Закона за военната полиция органите за противопожарен контрол изпълняват, като:

1. организират и провеждат курсове за допълнителна целева квалификация на личния състав от противопожарните звена;

2. методически подпомагат разработването на програми за пожаро-строевата и професионална подготовка на противопожарните звена и модулните формирания за гасене на масови пожари и контролират готовността им за оперативни действия;

3. методически подпомагат и контролират осъщественото взаимодействие на противопожарните звена в обектите на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия с органите на Министерството на вътрешните работи за оперативно-тактическо изучаване и подготовка на обектите за успешно пожарогасене;

4. методически подпомагат и контролират поддръжката и експлоатацията на наличната противопожарна техника, пожаро-техническо въоръжение и гасителни средства за осигуряване на пожарогасителната дейност.

Чл. 37. (1) Разследването на авиационни произшествия и инциденти с военни въздухоплавателни средства се извършва от специализирано структурно звено в Ръководството на Службата.

(2) Във връзка с разследването по ал. 1 се изпълняват следните основни дейности:

1. разследване на катастрофи, аварии и сериозни инциденти с военни въздухоплавателни средства и изготвяне на препоръки за авиационна безопасност;

2. превантивна дейност, насочена към подобряване на нивото на безопасност на полетите;

3. контрол за спазване на изискванията и нормите за авиационна безопасност и на разследваните инциденти в авиационните формирования.

(3) При осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 1 структурното звено по ал. 1:

1. събира данни, информация и веществени доказателства, свързани с произшествието;

2. определя последователността на развитие на произшествието;

3. установява опасните условия на полета;

4. установява небезопасните действия или решения от екипажа;

5. установява грешките или своеволията;

6. установява повреди или отклонения в режимите на работа на системи и агрегати по време на полета;

7. установява предишни случаи, имащи отношение към произшествието;

8. изготвя заключения относно причините, довели до произшествието;

9. установява потенциалните проблеми за безопасността;

10. изготвя препоръки за направленията на работа с цел избягване на подобни събития в бъдеще.

(4) При осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 2 структурното звено по ал. 1:

1. събира информация, свързана с безопасността на полетите и допуснатите авиационни произшествия с военни въздухоплавателни средства;

2. води и самостоятелно съхранява документи от извършени разследвания;

3. поддържа база данни за авиационни произшествия;

4. поддържа система за анонимно докладване на случаи, носещи рискове и опасности във военната авиация;

5. извършва анализ и оценка на рисковите фактори, влияещи върху безопасността на полетите;

6. периодично изготвя и разпространява информационни бюлетини, в които се обобщават и анализират допуснатите през периода произшествия с български военни въздухоплавателни средства, както и произшествия с чуждестранни военни въздухоплавателни средства на територията на Република България;

7. изготвя 6-месечен и годишен анализ за оценка на състоянието на безопасността на полетите в авиацията на въоръжените сили на Република България, които се утвърждават от министъра на отбраната и след това се изпращат в авиационните формирования.

(5) При осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 структурното звено по ал. 1:

1. извършва периодичен контрол за спазване на изискванията и нормите за авиационна безопасност в авиационните формирования; при констатиране на нарушения служителите от структурното звено по ал. 1 имат право да сигнализируют командирите/началниците за откритите нередности и да изискват писмен отговор за взетите мерки за отстраняване, както и да предлагат на командирите спиране от полети на личен състав, авиационна, автотракторна и самолетообслужваща техника;

2. извършва контрол на разследваните авиационни инциденти от формированията от Българската армия; началникът на структурното звено по ал. 1 има право да преквалифицира дадено произшествие в зависимост от тежестта на случая.

Чл. 38. (1) Съобщения за призоваване по чл. 12 от Закона за военната полиция се подписват от директора на Службата, както и от директорите на регионални служби за съответната им зона на отговорност.

(2) Съобщенията се връчват от служители на регионалните служби или от представител на общината или кметството, като връчването на военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия може да се осъществява чрез съответното формирование (структура), а връчването на други служители или работници може да се осъществи чрез работодателя.

(3) Извън неотложните случаи по чл. 12, ал. 2 от Закона за военната полиция съобщенията за призоваване се връчват на:

1. лицето, за което са предназначени, или на негови законни представители;

2. пълнолетен член на семейството, а ако няма такъв – на председателя на етажната собственост, портиер, съквартирант или съсед, когато той поеме задължение да ги предаде – при отсъствие на лицето, за което са предназначени.

(4) Съобщенията се връчват срещу разписка, в която се отбелязват датата на връчване, името и длъжността на лицето, което е извършило връчването, данни за лицето, което е получило съобщението, а когато то е различно от лицето, за което е предназначено съобщението – и трите му имена, адресът и отношението му с лицето, на което трябва да се връчат.

(5) Когато получателят по ал. 3, т. 1 не може или откаже да получи или да подпише съобщението, лицето, което го връчва, прави бележка за това върху разписката в присъствието на поне един свидетел, който също се подписва, при което съобщението се счита за редовно връчено.

Чл. 39. (1) Органите на Службата могат да извършват проверки по чл. 12 от Закона за военната полиция за установяване самоличността на лице:

1. за което има данни, че е извършило престъпление или друго нарушение на установения ред или военната дисциплина;

2. когато това е необходимо за разкриване или разследване на престъпления и при образувано административнонаказателно производство;

3. при осъществяване на контрол по редовността на личните документи (документи за самоличност);

4. при осъществяване на дейности по охрана;

5. по искане на друг държавен орган за оказване на съдействие при условия и по ред, предвидени в закон.

(2) Установяването на самоличността се извършва по начините, установени в Закона за военната полиция.

(3) Когато самоличността на лицето не може да се установи, се извършва идентификация на същото.

Чл. 40. (1) Заповедта за задържане на лице се подписва от компетентния орган по чл. 13, ал.

5 от Закона за военната полиция и следва да съдържа:

1. името, длъжността и местоработата на лицето, издало заповедта;

2. фактическите и правните основания за задържането;

3. данни, индивидуализиращи задържаното лице;

4. датата и часа на задържането;

5. правата на задържаното лице:

а) да обжалва пред съда законността на задържането;

б) на адвокатска защита от момента на задържането;

в) на медицинска помощ;

г) на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане;

д) да се свърже с консулските власти на съответната държава, в случай че не е български гражданин;

е) да ползва преводач, в случай че не разбира български език.

(2) Задържаното лице попълва декларация, че е запознато с правата си, както и за намерението си да упражни или да не упражни правата си по ал. 1, т. 5, букви "б" – "е" и се подписва на заповедта.

(3) Отказът или невъзможността на задържаното лице да подпише заповедта и/или да попълни декларацията по ал. 2 се удостоверява с подписа на един свидетел.

(4) Заповедта за задържане по ал. 1 се подписва в три екземпляра, като един се връчва на задържаното лице непосредствено след нейното издаване, един се прилага към преписката и един се архивира в съответната регистратура. Заповедта се вписва в книга за задържани лица, като се отбелязва номерът ѝ.

(5) Заповедта по ал. 1 не се издава за лица, за които е постановено принудително довеждане или са задържани по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(6) Срокът за задържане по чл. 13, ал. 1 от Закона за военната полиция започва да тече от момента на ограничаване правото на лицето на свободно придвижване, като точният час се отбелязва в заповедта за задържане.

Чл. 41. (1) Задържаните се охраняват постоянно чрез охрана и/или технически средства с цел предотвратяване на бягство, нападение, самонараняване или придобиване на вещи и предмети, които впоследствие могат да послужат за това.

(2) При извършване на задържане органите на Службата вземат мерки за осигуряване на личната си безопасност.

(3) Мерките по ал. 2 се изразяват в извършване на проверка на лицето за наличие на опасни за живота и здравето предмети или вещи и готовност на военнополойския орган във всеки момент да въздейства върху задържаните лица с предупреждение, сила, помощни средства или оръжие.

(4) Всички действия по приемането, предаването, настаняването, служебното придвижване, свиждането и освобождаването на задържаното лице се отразяват в документацията, която се води в местата за настаняване на задържани лица на Службата.

Чл. 42. (1) Вещите, намерени у задържаното лице, се изземват, съхраняват се и се описват в протокол съобразно чл. 15, ал. 3 от Закона за военната полиция с изключение на:

1. религиозна и художествена литература;

2. медицински документи;

3. снимки на близки или членове на семейството;

4. бележници с телефони за контакти за правна помощ и на близки;

5. нормативни актове или извлечения от тях;

6. документи, издадени по повод на задържането;

7. лични записки, когато те не представляват веществени доказателства за извършено престъпление, които задържаният може да повреди или унищожи;

8. необходимите облекло, обувки и лични вещи за хигиенни нужди, освен ако те могат да се използват за самонараняване, нападение или бягство.

(2) Иззетите вещи се връщат на задържаното лице при освобождаването му срещу разписка с изключение на тези, които са иззети като веществени доказателства по реда, предвиден в Наказателно-процесуалния кодекс, като копие от разписката се прилага към заповедта за задържане.

Чл. 43. (1) Медицински преглед на задържаното лице се извършва по негово искане или когато здравословното му състояние налага това. По желание на задържаното лице му се предоставя възможност за медицински преглед от лекар по негов избор, което е за негова сметка.

(2) Всеки медицински преглед се удостоверява писмено от лекаря, който го е извършил, като резултатите и евентуалните медицински предписания се съхраняват към документацията за задържаното лице, а копие от медицинския документ се предоставя на задържаното лице или на упълномощен от него защитник.

(3) При преглед или при медицински процедури се вземат необходимите мерки за охрана, като органи на Службата могат да присъстват на прегледа, включително по настояване на лекаря, ако са от един и същ пол със задържаното лице, като това се отбелязва в медицинския документ.

Чл. 44. (1) При задържане на чужденец незабавно се уведомява Министерството на външните работи чрез Ръководството на Службата.

(2) Когато задържаният пожелае да упражни правото си да се свърже с дипломатическото представителство на своята държава по чл. 13, ал. 2 от Закона за военната полиция, предварително се уточнява телефонният номер на съответното дипломатическо представителство и се осигурява възможност на задържания да съобщи за задържането си.

(3) При задържане на лица по чл. 11, ал. 1, т. 1 или 5 от Закона за военната полиция се уведомява техният командир, началник или ръководител, както и министърът на отбраната.

(4) При задържане на малолетни или непълнолетни незабавно се уведомява техен родител, настойник или попечител, като при необходимост се осигурява педагог или психолог.

(5) При поискване на задържания се осигурява възможност за свиждане със защитник или представител на съответното дипломатическо представителство чрез Министерството на външните работи, когато задържаният е чужд гражданин.

(6) Свиждане с близки и получаване на храна, дрехи и вещи от тях се разрешават от длъжностните лица по чл. 13, ал. 5 от Закона за военната полиция.

Чл. 45. (1) При настаняване в помещения за задържане по чл. 13, ал. 4 от Закона за военната полиция се спазват следните изисквания:

1. задържаните по един и същ случай лица се настаняват в различни помещения;

2. лица от различен пол се настаняват в различни помещения;

3. изпаднали в криза психично болни, заразно болни, буйстващи, рецидивисти и извършители на особено тежки престъпления се настаняват отделно от други задържани лица, като психично болните и заразените лица се отвеждат в специализирани болнични заведения, където се организира охраната им;

4. малолетни и непълнолетни лица се настаняват в специални помещения отделно от пълнолетни лица.

(2) На задържаното лице се осигурява:

1. храна за закуска, обяд и вечеря, която не следва да води до нарушаване на медицински предписания;

2. възможност за ползване на тоалетна и лични вещи за хигиенни нужди при съблюдаване на изискванията за осигуряване на охрана.

(3) Условието и редът за осигуряването на храна по ал. 2, т. 1 се определят със заповед на министъра на отбраната.

Чл. 46. (1) Задържаните лица се освобождават незабавно при отпадане на основанието за задържане или при изтичане на 24-часовия срок, като точният час на освобождаването се отбелязва върху заповедта за задържане.

(2) При необходимост или при поискване на лицето се извършва медицински преглед, който се удостоверява писмено от лекаря, който го е извършил.

(3) В книгата за задържаните лица се вписват точният час на освобождаването и видимото здравословно състояние на лицето при освобождаването или резултатите от медицинския преглед.

Чл. 47. (1) При конвоиране се осъществява принудително отвеждане на едно или повече лица по определен маршрут от военнопололицейски наряд (конвой). Конвойната дейност може да се извършва пеш, със специализирани конвойни или други служебни автомобили, както и с обществен транспорт извън населените места.

(2) Според маршрута за придвижване от началния пункт до местоназначението конвоирането бива:

1. директно – започва от началния пункт и завършва в крайния без прекъсване;

2. етапно – осъществява се на етапи, които съвпадат с границите на зоните за отговорност на съответните регионални служби "Военна полиция".

(3) Не се допуска да извършват конвоирани служители на Службата, които имат родствени връзки или други отношения с конвоираните, като при всички случаи полът на единия от конвоиращите трябва да съответства с този на конвоираните.

(4) Броят на служителите в конвоя се определя за всеки отделен случай и зависи от:

1. броя на лицата, които ще се конвоират, и характера на деянията, които са извършили;

2. поведението на конвоираните – опити за бягство, неподчинение, ловкост и хитрост, които са прилагани;

3. дължината и особеностите на маршрута и превозното средство, с което ще се извърши конвоирането.

(5) Забранява се конвоирането на бременни жени, майки с деца, психично болни и заразно болни заедно с други лица.

(6) Конвоирането се осъществява от военнотружещи, органи на Службата, които са предварително инструктирани за тази дейност.

(7) Конвоирането се извършва въз основа на писмена заповед, издадена от директора на Службата или от определени от него длъжностни лица.

Чл. 48. (1) Обиск по чл. 15 от Закона за военната полиция се извършва по начин, който да не уронва честта и достойнството на обискираното лице.

(2) При извършване на обиск органите на Службата вземат необходимите мерки, гарантиращи личната им безопасност, изразяващи се в готовност във всеки момент при необходимост да се въздейства върху обискираните лица с предупреждение, физическа сила, помощни средства или оръжие.

Чл. 49. (1) За извършени проверки по чл. 16 от Закона за военната полиция се съставя протокол, в който се описват основанията за извършване на проверката, времето и мястото на извършване, органите, които са я извършили, резултатите от проверката и други факти и обстоятелства, имащи отношение към извършването на проверката.

(2) Протоколът се подписва от органа, извършил проверката, и от лицата по чл. 16 от Закона за военната полиция, които ползват, обитават или стопанисват съответния обект, съоръжение или

помещение, ако те присъстват при извършването ѝ, като при тяхно отсъствие или отказ да подпишат протокола това се удостоверява с подписа на един свидетел.

(3) Протоколът се изготвя в 3 еднообразни екземпляра, един от които се предоставя на лицата по чл. 16 от Закона за военната полиция, като за извършената проверка незабавно се уведомява и прекият им началник.

Чл. 50. (1) Органите на Службата могат да носят служебно огнестрелно оръжие след успешно преминаване на курс за боравене с него.

(2) Органите на Службата:

1. са длъжни да съхраняват и да пазят зачисленото им служебно оръжие от противозаконно отнемане, загубване, повреждане или унищожаване;

2. при необходимост удостоверяват със служебната си карта правото да носят служебно оръжие;

3. не носят служебното оръжие, когато са:

а) в отпуск или при пътуване извън страната, освен когато това се налага във връзка с изпълнение на служебните им задължения;

б) в лично качество на политически, синдикални, културни и спортни мероприятия, както и в увеселителни и питейни заведения и барове;

в) употребили алкохол или наркотични вещества;

г) други случаи, определени в заповедта по ал. 3.

(3) Редът за носенето и съхранението на оръжието се определя със заповед на директора на Службата.

(4) Картечници, автомати, карабини, пушки, картечни пистолети и ръчни гранатомети се носят от органите на Службата само при или по повод на изпълнение на служебните им задължения въз основа на изрична писмена заповед на директора на Службата или на директор на регионална служба "Военна полиция".

(5) При настъпил по време на носене инцидент, свързан с оръжието, служителят незабавно уведомява прекия си началник, който докладва за случая по команден ред.

(6) Контролът за носенето на служебно оръжие се осъществява от непосредствения началник и от преките началници на съответния орган, които при установени нарушения, предпоставки за допускане на инциденти или при преценка за служебна необходимост могат да разпоредят преустановяване носенето на оръжието и/или сдаването на оръжието за съхранение при съответното материалноотговорно лице.

(7) В случай на временно отстраняване от длъжност по чл. 7, ал. 1, т. 13 служебното оръжие заедно със служебната карта на отстранения служител се изземват незабавно от непосредствения му началник, за което се съставя протокол. Екземпляр от протокола се предоставя на отстранения от длъжност служител. При отпадане на основанието за отстраняване от длъжност служебното оръжие и служебната карта се получават от съответния служител.

(8) Органите на Службата могат да използват оръжие само когато това е абсолютно необходимо и при условията и по реда, определени в чл. 17 от Закона за военната полиция.

Чл. 51. При изпълнението на служебните си задължения и при осъществяване на правомощията си органите на Службата са неприкосновени, което се изразява във:

1. специалната защита на техните права и лично достойнство във връзка с изпълнението на служебните им задължения;

2. задължението на всички лица да изпълняват разпорежданията на органите, определени от тяхната служба;

3. правата им за употреба на оръжие, физическа сила и помощни и други средства в случаите, посочени в действащото законодателство;

4. подчинението им на строго определени длъжностни лица.

Глава трета

СПЕЦИФИЧНИ УСЛОВИЯ И РЕД ЗА НАЗНАЧАВАНЕ НА ДЛЪЖНОСТ, ПРИЕМАНЕ НА ВОЕННА СЛУЖБА, ПРЕНАЗНАЧАВАНЕ И ПОВИШАВАНЕ ВЪВ ВОЕННО ЗВАНИЕ, ПРЕМИНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ВОЕННАТА СЛУЖБА И ДЪРЖАВНАТА СЛУЖБА В СЛУЖБА "ВОЕННА ПОЛИЦИЯ"

Раздел I

Специфични условия и ред за назначаване на длъжност в Служба "Военна полиция"

Чл. 52. (1) Личният състав на Службата се състои от военнослужещи, цивилни служители по служебно правоотношение, както и цивилни служители по трудово правоотношение по чл. 107а от Кодекса на труда.

(2) Правоотношенията с военнослужещите от Службата се уреждат съгласно Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и правилника за неговото прилагане, Закона за военната полиция и този правилник.

(3) Правоотношенията с гражданските служители от Службата по служебно правоотношение се уреждат съгласно Закона за държавния служител и подзаконовите нормативни актове за неговото прилагане, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и правилника за неговото прилагане, Закона за военната полиция и този правилник.

(4) Правоотношенията с гражданските служители от Службата по трудово правоотношение се уреждат съгласно Кодекса на труда, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и правилника за неговото прилагане, Закона за военната полиция и този правилник.

(5) На освободени военнослужещи и граждански служители, прослужили най-малко пет години на длъжност в Службата, може да се издават карти на бивш служител на Службата. Такава карта не се издава на служители, на които е наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

(6) Видът на картите по ал. 5, служителите, на които може да се издават, както и условията и редът за издаването им се определят със заповед на директора на Службата.

Чл. 53. (1) Личният състав по чл. 52 изпълнява служебните си задължения и полага труд при специфични условия, произтичащи от изпълнението на възложените от действащото законодателство функции и задачи.

(2) Директорът на Службата определя длъжностите за граждански служители по чл. 10, ал. 2, т. 2 от Закона за военната полиция, които са органи на Службата.

(3) Директорът на Службата определя длъжностите за военнослужещи, които могат да изпълняват служебните си задължения в гражданско облекло, и правилата за това.

Чл. 54. (1) Личният състав от Службата се назначава на длъжности съгласно длъжностните разписания.

(2) Допълнителните изисквания за заемане на длъжностите от длъжностните разписания се определят в длъжностните характеристики.

(3) Длъжностните характеристики се съхраняват в Службата, като редът за запознаване и за предоставянето им се определя от директора на Службата.

Чл. 55. (1) Регистрите по чл. 328 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, свързани с управлението на човешките ресурси в Службата, се изготвят и актуализират при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация и Закона за защита на личните данни.

(2) За отчитане на служебните дела и определяне на уникалните инвентарни номера на служебните дела на военнослужещите от Службата се създава и води отделен регистър от този за военнослужещите от Министерството на отбраната, другите структури на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

(3) Организационно-щатната структура, разпределението на личния състав съобразно длъжностните разписания и списъчната численост на личния състав, въоръжението и техниката и системите за управление на Службата не се предоставят в Автоматизираната система за управление на човешките ресурси, поддържана в Министерството на отбраната, и/или в други регистри, които не се поддържат от Службата.

Чл. 56. (1) В Службата се води електронен регистър на вакантните длъжности за военнослужещи и цивилни служители. Регистърът не се обявява с другите вакантни длъжности в Министерството на отбраната.

(2) Директорът на Службата определя реда за водене на регистъра по ал. 1 и за запознаването на военнослужещите с него.

(3) Службата обявява списък на длъжности за военнослужещи, определени за випускниците на военните академии, военните училища и професионалните сержантски (старшински) колежи, обучавани по заявка на Службата, ако има такива.

Чл. 57. (1) Класификаторът на длъжностите на военнослужещи в Службата по чл. 21, ал. 1 от Закона за военната полиция се изготвя и приема отделно от класификатора по чл. 24, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) Длъжностите за военнослужещи от класификатора по ал. 1 могат да бъдат в обхвата на повече от едно военно звание.

(3) Структурното звено на Службата, на което е възложено осъществяването на дейностите по управление на човешките ресурси, изпълнява функциите и на специализиран орган на министъра на отбраната по отношение на управлението и развитието на човешките ресурси в Службата.

Чл. 58. (1) На длъжност в Службата според видовете служители по чл. 52, ал. 1 се приемат български граждани, както следва:

1. отговарящи на общите изисквания за приемане на военна служба по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

2. отговарящи на изискванията на Закона за държавния служител;

3. съгласно Кодекса на труда.

(2) Специфични изисквания към кандидатите са:

1. покриване на изискванията за психологическа пригодност за съответната длъжност, за която кандидатстват, утвърдени от директора на Службата;
2. покриване на минималните изисквания за физическа годност, бойни, стрелкови и специални умения за длъжности от антитерористичните звена, определени съгласно специализирани методики и нормативи, утвърдени от директора на Службата;
3. притежаване на необходимия професионален опит за съответната длъжност, ако такъв се изисква, в съответствие с длъжностната характеристика;
4. липса на данни за осъществявана дейност против националната сигурност, териториалната цялост или суверенитета на страната или целяща насилствена промяна на конституционно установения ред;
5. липса на данни за осъществявана дейност, насочена срещу обществения ред.

(3) С инструкция, издадена от министъра на отбраната, се определят органите и дейностите за психологическо осигуряване в Службата.

(4) Допълнителните изисквания към кандидатите се определят в длъжностното разписание и в длъжностната характеристика за съответната длъжност.

Чл. 59. (1) Длъжностите в Службата за офицери са в кариерно поле "професионално" и кариерна област "професионална".

(2) Кариерно поле "професионално" обхваща длъжности, изискващи военно звание "полковник" или "подполковник" и минимална образователно-квалификационна степен "магистър", а кариерна област "професионална" обхваща длъжности, изискващи военно звание от "лейтенант" до "майор" и минимална образователно-квалификационна степен "бакалавър", придобити във висше военно или гражданско училище в страната или в чужбина.

(3) Длъжностите в Службата за сержантите (старшините) и офицерските кандидати са в професионална област "други".

Чл. 60. (1) Приемането на военна служба в Службата се извършва след провеждане на конкурс. Конкурсите се провеждат при условия и по ред, определени със заповед на директора на Службата.

(2) Конкурс за приемане на военна служба в Службата може да не се провежда за лица, прослужили не по-малко от две години в Службата, както и за лица, които са прослужили не по-малко от две години на длъжности за държавни служители по Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", Закона за Държавна агенция "Разузнаване", за офицери или сержанти по Закона за Националната служба за охрана, ако отговарят на изискванията по чл. 58.

(3) Назначаването на длъжности за военнослужещи в Службата, на военнослужещи от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия и отговарящи на специфичните и допълнителните изисквания по чл. 58 става без провеждане на конкурсна процедура.

Чл. 61. (1) Приемането на военна служба и/или назначаването на длъжност на военнослужещи и цивилни служители в Службата може да се извършва през цялата година.

(2) Назначаването на длъжност на цивилните служители се извършва по реда на Закона за държавния служител или на Кодекса на труда.

Чл. 62. Приемането на военна служба и/или назначаването на длъжност се предхождат от:

1. проучване и анализиране на потребностите от човешки ресурси на основните структурни звена на Службата въз основа на оперативната обстановка и необходимостта от укрепване на административния капацитет;

2. представяне на мотивирани предложения по команден ред относно необходимостта от назначаване на служители и длъжностите, които трябва да бъдат заети;

3. анализиране на предложенията от структурното звено на Службата, на което са възложени функции и задачи по управление на човешките ресурси, и представянето им за утвърждаване от директора на Службата.

Чл. 63. (1) Кандидатите за приемане на военна служба и/или за назначаването на длъжности за военнослужещи в Службата подават писмено заявление, към което прилагат изискуемите документи, удостоверяващи обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 1.

(2) Кандидатите по ал. 1 подават и документи за извършване на проучване за надеждност по Закона за защита на класифицираната информация и правилника за прилагането му, когато нямат валидно разрешение за достъп до съответното ниво на класификация.

(3) Преди допускането до участие в конкурса или назначаването на длъжност по ал. 1 се извършва изучаване на кандидатите при спазване на следния ред:

1. подаване на декларация от кандидата за съгласие да бъде изучаван;

2. проверка в информационните фондове на Службата, на Държавна агенция "Национална сигурност" и на Министерството на вътрешните работи на кандидатите, включително за техните съпруг (съпруга) или за лицето, с което съжителстват на съпружески начала, за деца над 14-годишна възраст, родители, братя и сестри;

3. проверка в следствените органи и/или прокуратурата за наличието (липсата) на повдигнати

обвинения за извършено престъпление от общ характер;

4. изучаване на кандидатите по местоживеене и месторабота – среда на общуване, начин на живот, наклонности, интереси и други; установените данни и сведения се оформят в справка до директора; при получаване на противоречиви сведения за кандидата изучаването се разширява до пълното им изясняване;

5. за длъжности, определени от директора на Службата, с кандидатите се провежда служебен контакт;

6. кандидатите задължително подлежат на проверка за установяване на психологическата пригодност за работа в Службата;

7. кандидатите по чл. 60, ал. 2 подлежат на проверка за покриване на нормативите за физическата годност;

8. за всеки кандидат се оформя и води служебно дело по изучаването, което включва и документите по ал. 1.

(4) Изучаването по ал. 3 се извършва от служители, определени със заповед на директора на Службата, с която се определя и редът за изучаването и на цивилните служители, кандидатстващи за длъжности в Службата.

(5) Независимо от проучването по ал. 3 на кандидатите, които не притежават валидно разрешение за достъп до необходимото ниво на класифицирана информация, се извършва и проучване за надеждност при условията и по реда на Закона за защита на класифицираната информация за получаване на разрешение за достъп до класифицирана информация. При изучаването по ал. 3, т. 2, 3 и 4 може да се ползва информацията от проучването по персонална сигурност и обратно.

(6) Изучаването и работата с кандидата се прекратява, ако той оттегли заявлението си по ал. 1, писменото си съгласие по ал. 3, т. 1 или по чл. 43, ал. 2 от Закона за защита на класифицираната информация.

Чл. 64. (1) Служебното дело по изучаването по чл. 63, ал. 3, т. 8 се изпраща с мотивирано предложение за допускане до конкурса или за назначаване на длъжност до структурното звено на Службата, на което е възложено осъществяването на дейностите по управление на човешките ресурси, за извършване на проверка на наличните документи и докладването му на комисията по чл. 14, т. 3.

(2) При организиране на работата на комисията структурното звено на Службата, на което са възложени функции и задачи по управление на човешките ресурси, представя на комисията всички изискващи се документи, събрани и систематизирани съгласно изискванията на действащата уредба, като изразява мнение за съответствие.

(3) Комисията разглежда представените кандидатури и взема решение, за което се изготвя протокол с мотивирани предложения до директора на Службата.

(4) Директорът на Службата въз основа на протокола по ал. 3:

1. допуска съответните кандидати по чл. 60, ал. 1 до участие в конкурса;

2. допуска съответните кандидати по чл. 60, ал. 2 и 3 за назначаване на длъжности;

3. не допуска кандидатите до участие в конкурса или за назначаване на длъжност.

(5) Решението на директора на Службата по ал. 4 е окончателно и не подлежи на обжалване.

Чл. 65. (1) Конкурсите по чл. 60, ал. 1 се обявяват на интернет страницата на Службата.

(2) В конкурса могат да участват допуснатите кандидати по чл. 64, ал. 4, т. 1.

(3) Начинът за провеждане на конкурса се посочва в обявлението по ал. 1 и включва изпит за покриване на нормативите за физическа годност (физическа подготовка) и един или повече от следните способности:

1. решаване на тест;

2. писмена разработка по подходяща тематика;

3. практически изпит;

4. интервю с кандидатите;

5. други подходящи способности.

(4) Кандидатите могат да обжалват крайното класиране, определено от конкурсната комисия, пред директора на Службата в 5-дневен срок от датата на обявяването му.

(5) Конкурсната комисия изготвя становище по жалбата до директора на Службата.

(6) Решението на директора на Службата по жалбата е окончателно и не подлежи на съдебен контрол.

(7) Решението по ал. 6 се изпраща на конкурсната комисия, като в случай че жалбата е основателна, в решението се дават указания за предприемане на съответните действия от конкурсната комисия.

(8) Конкурсната комисия преразглежда класирането съобразно указанията по ал. 7, за което изготвя протокол, и обявява окончателното класиране.

Чл. 66. (1) Договорът за военна служба по чл. 134а от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България се подписва от министъра на отбраната или от директора на Службата, в случай че е оправомощен от министъра на отбраната.

(2) Договорът по ал. 1 се сключва при наличие на разрешение за достъп до класифицирана информация със съответното ниво на класификация за длъжността.

(3) Назначаването на длъжност в Службата на утвърдените кандидати по чл. 64, ал. 4, т. 2 се извършва от министъра на отбраната или от директора на Службата, в случай че е оправомощен от министъра на отбраната.

(4) Заповедта за назначаване на длъжност в Службата на лица по чл. 60, ал. 3 се издава от министъра на отбраната или от директора на Службата, в случай че е оправомощен от министъра на отбраната, след получаване на разрешение на министъра на отбраната.

(5) Заповедта по ал. 4 се изпраща във военното формирование или в структура от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната или Българската армия, където служи военнослужещият, като съответният командир (началник) определя срок за сдаване на длъжността, който не може да е по-дълъг от два месеца, в зависимост от спецификата на длъжността, и след сдаването го отчислява от списъчния състав.

Раздел II

Начална военна подготовка, специализирана военнополойейска подготовка, обучение и повишаване на квалификацията

Чл. 67. (1) Началната военна подготовка на всички новоназначени военнослужещи в Службата се провежда в учебния център по чл. 11 освен в случаите, когато са преминали такава подготовка. Началната военна подготовка се извършва по утвърдени от директора на Службата планове и програми. Тази подготовка може да се провежда и във висше военно училище или професионален колеж по чл. 144, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) Изискването за провеждане на специализирана военнополойейска подготовка и/или специализирано обучение на назначените военнослужещи в Службата се определя в длъжностните характеристики.

(3) Специализираната военнополицейска подготовка на военнослужещите от Службата се извършва в Учебния център по чл. 11 по утвърдени от директора на Службата планове и програми и приключва с изпити. Специализирана военнополицейска подготовка може да се извършва и на военнослужещи от военнополицейските формирования в Българската армия.

(4) В Учебния център може да се провеждат и други обучения и курсове за повишаването на знанията и уменията на служителите от Службата и от военнополицейските формирования.

(5) На успешно завършилите подготовката или обучението по предходните алинеи в Учебния център се издават писмени удостоверения от директора на Службата.

(6) За времето на участие в подготовките, обученията и курсовете по ал. 1 до ал. 4 служителите не получават дневни командировъчни пари и не се зачисляват на храна.

Чл. 68. (1) Специализирано обучение на служителите от Службата може да се извършва във военните академии, висшите военни училища, професионалните колежи за обучение на сержанти (старшини), учебните центрове на въоръжените сили, както и в училища и/или учебни центрове на Министерството на вътрешните работи, на служби за сигурност и служби за обществен ред в страната и в чужбина.

(2) Служителите на Службата могат да бъдат изпращани и на други обучения и курсове, необходими за повишаването на знанията, уменията и квалификацията им.

(3) Решението за изпращане на военнослужещи на обученията по ал. 1 и 2 се взема от директора на Службата по предложение на комисията по чл. 14, т. 3. За обучение в чужбина се изготвя предложение до министъра на отбраната.

(4) За времето на участие в обучението по ал. 1 и 2 в страната служителите не получават дневни командировъчни пари и не се зачисляват на храна.

Раздел III

Преназначаване и повишаване във военно звание, преминаване и изпълнение на военната служба и държавната служба в Служба "Военна полиция"

Чл. 69. Със заповедта за приемане на военна служба на военнослужещия от Службата се присвоява военно звание или се обявява военното звание по резерва, като:

1. на лицата, които не притежават военно звание по резерва, се присвоява военно звание "редник – 1-ви клас", съответно "младши сержант", или "лейтенант";

2. лицата, които притежават военно звание по резерва, съответстващо на званието на

длъжността по длъжностното разписание, се приемат на военна служба с притежаваното военно звание;

3. на лицата, които притежават военно звание по резерва, по-високо от изискващото се за длъжността, се присвоява военното звание, изискващо се за длъжността по длъжностното разписание;

4. на лицата, които притежават военно звание по резерва, по-ниско от изискващото се за длъжността, може да се присвоява съответното военно звание по т. 1.

Чл. 70. (1) Военнослужещите от Службата се повишават във военно звание, когато са налице условията по чл. 21 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) Максималният срок за престояване на длъжност и във военно звание на военнослужещите в Службата е до навършване на пределна възраст за притежаваното военно звание.

Чл. 71. (1) Военнослужещите от Службата се повишават във военно звание последователно.

(2) Военнослужещите от сержантския (старшинския) или войнишкия състав на Службата, които притежават специалност от гражданско висше училище, съответстваща на изискванията за съответните длъжности, изискващи младши офицерски звания, могат да бъдат назначени на тези длъжности и да им бъде присвоено военно звание "лейтенант".

(3) Военнослужещите от войнишкия състав на Службата – редници и ефрейтори, които притежават необходимото образование, съответстващо на изискванията за съответните длъжности, преминали са специализирана военнополицейска подготовка по чл. 67, ал. 3 за сержантски състав или са завършили сержантски (старшински) колеж, могат да бъдат назначени на съответните длъжности и да им бъде присвоено военно звание "младши сержант".

(4) Военнослужещите от сержантския (старшинския) състав на Службата, които притежават необходимото образование, съответстващо на изискванията за съответните длъжности, ако са преминали специализирана военнополицейска подготовка по ал. 3 или са завършили сержантски (старшински) колеж, могат да бъдат повишавани в следващо сержантско звание.

Чл. 72. (1) Повишаването във военно звание и преназначаването на длъжности на военнослужещите и държавните служители от Службата, придобиването и повишаването на професионалната им квалификация и кариерното развитие се осъществяват при зачитане на техните интереси и интересите и потребностите на Службата.

(2) При противоречие на интересите на военнослужещия и интересите на Службата предимство имат интересите и потребностите на Службата.

(3) Военнослужещите от Службата могат да бъдат преназначавани на длъжност, когато отговарят на

изискванията за съответната длъжност. Преназначаването може да става и в случаи, когато не е изтекъл минималният срок за престояване на предишната длъжност.

(4) Военнослужещият не може да откаже да заеме предложената му равна или по-висока длъжност, ако отговаря на изискванията за заемането ѝ и ако интересите и потребностите на Службата налагат това.

(5) Преназначаване на по-ниска длъжност в обхвата на притежаваното военно звание може да става с писмено съгласие на военнослужещия, както и в случаите, предвидени в Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Чл. 73. (1) Военнослужещите от Службата могат да се повишават във военно звание или да се преназначават на длъжности през цялата година.

(2) Преназначаването на длъжност в Службата се извършва въз основа на подадено по команден ред мотивирано предложение от пряк началник или по подаден рапорт от военнослужещия до директора на Службата по обявени длъжности от регистъра по чл. 56.

(3) Рапорти или мотивирани предложения не могат да се подават за длъжности, за които е обявен конкурс.

(4) Длъжностното лице, изготвило мотивираното предложение за преназначаване на длъжност, изпраща искане за разрешение за достъп до класифицирана информация, ако длъжността изисква по-високо ниво от притежаваното от лицето.

(5) Мотивираното предложение или рапортът със становищата на съответните преки началници се изпраща заедно със заверено копие от документите по атестиране, кадрова справка и разрешението за достъп до класифицирана информация до структурното звено, което осъществява дейностите по управление на човешките ресурси, като се организира извършването на проверка на психологическата пригодност на военнослужещия за заемане на съответната длъжност, в случаите, определени съгласно инструкцията по чл. 58, ал. 3.

(6) Предложенията или рапортите се разглеждат от комисията по чл. 14, т. 3.

(7) Структурното звено, което осъществява дейностите по управление на човешките ресурси, представя на комисията становище за съответствие на военнослужещите за повишаване във военно звание и/или за назначаване на длъжност заедно със:

1. мотивираното предложение или рапортите на кандидатите и становищата към тях;

2. длъжностните характеристики за съответните длъжности;

3. документите по атестирането на кандидатите;

4. кадровите справки на кандидатите;

5. резултатите от проверката на психологическата пригодност и физическата годност на кандидатите за съответната длъжност, когато същите са изискуеми;

6. разрешението за достъп до класифицирана информация за съответната длъжност.

(8) При разглеждане на предложението или рапорта комисията установява съответствието на военнослужещия с изискванията на длъжността и се ръководи от потребностите на Службата. За работата на комисията се изготвя и подписва протокол, който се представя на директора на Службата за вземане на решение. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Чл. 74. (1) При назначаване на длъжност, изискваща следващо военно звание, военнослужещите от Службата следва да отговарят на изискванията за заемане на длъжността и се повишават в звание, при условие че отговарят на изискванията на чл. 21 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) Старшите офицери от Службата могат да се повишават във висше военно звание след завършен стратегически курс или генералщабен курс, или приравнените на тях, завършени в страната или в чужбина, при условие че отговарят на изискванията на чл. 21 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Чл. 75. Военнослужещите от Службата могат да бъдат назначавани и да заемат длъжности, изискващи по-високо от притежаваното военно звание, както следва:

1. длъжности, изискващи висши и старши офицерски звания, могат да се заемат от офицери, притежаващи военно звание, с една степен по-ниско от изискващото се;

2. длъжности, изискващи военно звание "капитан", могат да се заемат от офицери, притежаващи военно звание "лейтенант" и "старши лейтенант";

3. длъжности, изискващи военно звание "офицерски кандидат", могат да се заемат от сержанти, притежаващи военно звание "старшина";

4. длъжности, изискващи военно звание "старшина", могат да се заемат от сержанти, притежаващи военно звание "младши сержант", "сержант" и "старши сержант".

Чл. 76. (1) Подборът на военнослужещи от Службата за участие в мисии и операции извън територията на страната се извършва от комисия, назначена от директора на Службата

за всеки конкретен случай.

(2) Военнослужещите по ал. 1 се назначават на длъжности, изискващи изпълнението на военна служба извън територията на Република България, от министъра на отбраната по предложение на директора на Службата.

(3) При и във връзка с изпълнение на дейностите по чл. 4, чл. 6, ал. 2 и чл. 8, ал. 1 от Закона за военната полиция и свързаните с тях задачи военнослужещите по ал. 2 са подчинени и докладват само на директора на Службата или на определено от него длъжностно лице.

Чл. 77. (1) Служителите от Службата подлежат на оценка на психологическата пригодност за работа в Службата.

(2) Оценката на психологическата пригодност за работа в Службата се извършва при условията и по реда на инструкцията по чл. 58, ал. 3.

(3) Военнослужещите от Службата подлежат на проверка на физическата годност за военна служба по ред, определен с акт на министъра на отбраната.

Чл. 78. (1) Прекратяването на договорите за военна служба на военнослужещите от Службата и освобождаването от военна служба се извършват при условията и по реда на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, правилника за прилагането му и на този правилник.

(2) Договорите за военна служба на военнослужещите от Службата се прекратяват от министъра на отбраната или от директора на Службата, в случай че е оправомощен от министъра.

Чл. 79. Планирането на кариерното и професионалното развитие на служителите от Службата се извършва от непосредствения и от преките началници на служителя с цел придобиване и/или повишаване на опита, знанията и уменията, необходими за последващи назначения, преназначения и/или повишаване във военно звание, в съответствие с изискванията на длъжността, а се осъществява от структурното звено на Службата, на което са възложени функции и задачи по управление на човешките ресурси.

Чл. 80. За неуредените въпроси по тази глава се прилагат разпоредбите на Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Глава четвърта

МЕТОДИЧЕСКО РЪКОВОДСТВО И КОНТРОЛ ВЪРХУ ДЕЙНОСТТА НА ВОЕННОПОЛИЦЕЙСКИТЕ ФОРМИРОВАНИЯ В БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ И ВЗАИМОДЕЙСТВИЕТО НА СЛУЖБА "ВОЕННА ПОЛИЦИЯ" С ТЯХ

Чл. 81. Военнополицейските формирования в Българската армия са военни формирования с военнополицейски функции, организирани в роти, взводове и отделения от състава на бригадите и/или базите (формированията) на видовете въоръжени сили, създадени по реда на чл. 23, ал. 1 от Закона за военната полиция.

Чл. 82. (1) Военнополицейските формирования осъществяват контрол за спазване на войсковия ред и военната дисциплина от военнослужещите по чл. 2, ал. 3, т. 1 от Закона за военната полиция чрез патрули.

(2) Контролът по ал. 1 включва проверка на носенето на службата от длъжностните лица, взаимоотношенията между военнослужещите и спазване на реда за носене на униформа по отношение на военнослужещите на територията на съответните военни формирования и прилежащите им територии в гарнизона, както и в районите за разполагане.

(3) Патрулите изпълняват дейността си чрез обхождане по предварително определен маршрут и проверка на документите на военнослужещите.

(4) При установяване на нарушение старшият на патрула докладва по команден ред.

Чл. 83. (1) Военнополицейските формирования осъществяват охрана, контрол на достъпа и пропускателен режим по чл. 2, ал. 3, т. 2 от Закона за военната полиция във и за нуждите на бригадата или базата (формированието), от състава на която са.

(2) Охраната включва мерки за физическа защита на районите на формированията по ал. 1 и превозните им средства с цел предотвратяване на правонарушения и престъпни посегателства, а контролът на достъпа и пропускателният режим включват и проверки по чл. 24, ал. 1, т. 1 от Закона за военната полиция.

(3) Охраната, контролът на достъпа и пропускателният режим във формированието се организират от неговия командир (началник).

Чл. 84. (1) Военнополицейските формирования ескортират, съпровождат и охраняват военни превозни средства по чл. 2, ал. 3, т. 3 от Закона за военната полиция на бригадата или базата, към която е съответното военнополицейско формирование.

(2) При осъществяване на дейностите по ал. 1 се охраняват военното превозно средство и товарът му.

(3) Специален режим на движение могат да ползват обозначените автомобили на военнополицейските формирования по изключение, когато това се налага при изпълнение на задачи по ал. 1. Обозначаването на автомобилите става по начин, показващ принадлежността им към военнополицейско формирование.

(4) При придвижване по пътищата на военни колони движението може да се регулира и от личния състав на военнополицейските формирования.

Чл. 85. Военнополицейските формирования осъществяват контрол върху използването на военни превозни средства по чл. 2, ал. 3, т. 4 от Закона за военната полиция чрез проверка на документите на всички военни превозни средства на Българската армия и на товара им на територията на съответните военни формирования и прилежащите им територии, както и в районите за разполагане.

Чл. 86. (1) Личният състав на военнополицейските формирования носи служебно оръжие по

чл. 24, ал. 1, т. 4 от Закона за военната полиция по реда, определен с уставите на въоръжените сили.

(2) За всяко използване на физическа сила, помощни средства или оръжие по чл. 24, ал. 1, т. 4 от Закона за военната полиция от личния състав на военнополицейските формирования се докладва писмено по команден ред.

Чл. 87. При установяване на правонарушения, увреждащи или застрашаващи реда и сигурността на Българската армия (бригадата или базата), военнополицейските формирования уведомяват съответната регионална Служба "Военна полиция".

Чл. 88. (1) Методическото ръководство спрямо дейността на военнополицейските формирования се осъществява чрез:

1. издаване на указания от директора на Службата;

2. организиране и провеждане на семинари, лекции, обучения, тренировки и практически занятия съгласувано с командирите на видовете въоръжени сили;

3. съгласуване от директора на Службата на актове, с които се поставят дългосрочните задачи на военнополицейските формирования;

4. изготвяне на становища относно начина на използване и видове задачи, които се поставят на военнополицейските формирования.

(2) При изпълнение на конкретни съвместни задачи методическо ръководство се осъществява и от старшия военнослужещ от Службата чрез устни разпореждания и указания.

Чл. 89. Контролът на дейността на военнополицейските формирования се осъществява чрез:

1. планови проверки по утвърден от директора на Службата план, съгласуван с командирите на видовете въоръжени сили;

2. инцидентни проверки по заповед на министъра на отбраната или на директора на Службата;

3. взаимно уведомяване за извършени нарушения от военнослужещи от военнополицейските формирования между директора на Службата и командирите на видовете въоръжени сили;

4. съгласуване с директора на Службата на заповедите за назначаване на началниците (командирите) на военнополицейските формирования.

Чл. 90. (1) Взаимодействието на Службата с военнополицейските формирования се

осъществява чрез съвместни действия, обмен на информация и оказване на експертна и техническа помощ при осъществяване на дейностите по:

1. контрола за спазване на войсковия ред и военната дисциплина от военнослужещите;
2. охраната, контрола на достъпа и пропускателния режим;
3. съпровождането/ескортирането на военни превозни средства;
4. контрола върху използването на военни превозни средства;
5. осигуряването на военни учения и гарнизонни мероприятия.

(2) Организацията на взаимодействието за извършването на съвместни дейности между Службата и военнополицейските формирования се осъществява на регионално ниво със съвместна заповед на съответния директор на регионална служба "Военна полиция" и началника/командира на военно формирование (бригада или база), в чието подчинение се намира военнополицейското формирование.

(3) Органите на Службата и военнослужещи от военнополицейските формирования могат да изпълняват и други съвместни задачи извън случаите по ал. 2 въз основа на съвместна заповед на директора на Службата и съответния командир на вид въоръжена сила.

(4) При изпълнение на конкретни съвместни задачи старшият военнослужещ от Службата е пряк началник на военнослужещите от Службата и от военнополицейските формирования.

Глава пета

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ОБОРУДВАНЕТО НА ПОМЕЩЕНИЯТА ЗА НАСТАНЯВАНЕ НА ЗАДЪРЖАНИ ЛИЦА

Чл. 91. (1) Помещения за настаняване на задържани лица се оборудват в регионалните служби "Военна полиция", като те са:

1. помещения за задържане;

2. обслужващи помещения:

а) за разпит;

б) за свиждане и срещи с адвокат;

в) санитарно-хигиенни.

(2) Помещенията по ал. 1 и вътрешният ред в тях се определят със заповед на директора на съответната регионална служба "Военна полиция", като местоположението, разположението и устройването им трябва:

1. да изключва визуална и звукова връзка на задържаните с външни лица;

2. да осигурява удобна и изолирана връзка на помещенията за задържане с обслужващите ги помещения, при което да се изключи контакт с външни лица и по възможност с другите задържани;

3. да не създава условия за увреждане здравето на задържаните лица и охраната.

Чл. 92. (1) Помещенията за задържане в Службата се оборудват по подходящ за категорията лица начин, като в помещенията за задържане се осигурява място за почивка – нар или легло, а през тъмната част на денонощието се осигурява и завивка, а на малолетни и непълнолетни лица следва да се осигури постелъчен инвентар (чаршафи, калъфки, одеяла, възглавници) и хигиенни материали – сапун и кърпа.

(2) Подовата настилка на помещенията за настаняване на задържани лица е от материал, позволяващ лесно почистване и дезинфекция.

(3) Не се допускат остри ръбове и детайли на конструкциите, инсталациите или обзавеждането, остри или режещи предмети, които биха дали възможност за умишлено самонараняване или нападение на охраната. Стъклата на прозорците се обезопасяват от вътрешната страна с метална мрежа, която да предотвратява достигането им.

(4) Помещенията за задържане се оборудват с врати, надеждни срещу взлом.

(5) За личните вещи на задържаните лица се обособяват места извън помещенията за задържане.

(6) В помещенията за задържане се осигурява вентилация и достъп до светлина. Не се допуска наличието на контакти, а електрическото осветление е обезопасено и се включва от самостоятелен електрически ключ, изнесен извън помещенията за задържане.

(7) В помещенията за настаняване на задържани лица се осигурява минимална температура 18° по Целзий.

Чл. 93. (1) Помещенията за разпит се оборудват така, че да осигуряват сходен комфорт на участващите в разпита, да нямат застрашителен вид и да няма предмети, които могат да се използват с цел насилие или могат да създадат впечатление за заплаха спрямо задържаното лице, като за осъществяване на наблюдение и скрито разпознаване в тях се допуска монтаж на "оперативно огледало".

(2) Помещенията за свиждане и срещи с адвокат се оборудват така, че да осигуряват конфиденциалност на разговора при спазване на изискванията за охрана и безопасност.

(3) В санитарно-хигиенните помещения не се допуска наличие на открити електрически инсталации, тоалетните и мивките следва да са изработени от нечуплив материал, а при наличие на бойлер той се монтира така, че задържаните лица да нямат достъп до него.

Чл. 94. В помещенията за задържане и по маршрута за придвижване на задържани лица следва да се осъществява постоянен контрол чрез предприемане на организационни мерки от охраната, като могат да се използват и технически средства, като камери за наблюдение с възможност за запис, сигнално-охранителна техника (СОТ), телефони, охранително осветление и др.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Правилникът се приема на основание чл. 22 от Закона за военната полиция във връзка с § 10, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за военната полиция и в изпълнение на § 28 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за военната полиция (ДВ, бр. 86 от 2016 г.).

§ 2. (1) В 6-месечен срок от влизането в сила на този правилник се издават актовете, предвидени в него.

(2) До издаването на актовете по ал. 1 се прилагат действащите актове, доколкото не противоречат на Закона за военната полиция и на този правилник.

§ 3. Несъответствията с изискванията на глава пета се отстраняват по график, утвърден от министъра на отбраната.

§ 4. Изпълнението на правилника се възлага на министъра на отбраната и на директора на Служба "Военна полиция".